

ความสำคัญของชาติ

 ชาติไทยเป็นชาติแน่นหนามั่นคงมาตั้งแต่เดิม เป็นชาติที่สงบเสงี่ยม เป็นชาติที่ไม่ขาดโผนโจนทะยาน เป็นชาติที่มีศีลธรรม มีพุทธศาสนาคุ้มครองรักษา เพราะฉะนั้นคนไทยเราจึงมีน้ำใจต่อกันไปที่ไหนศาสนาครอบในหัวใจแล้วย่อมมีเมตตาต่อกัน มีการให้อภัยต่อกัน ไม่ถือสีถือสากันอย่างง่ายดาย นี่คือน้ำใจของชาวพุทธในเมืองไทยเรา (๒๓ ต.ค.๔๒)

 เราเป็นชาติไทยเด่นมานาน ไม่เคยเป็นน้อยต่อผู้ใดเลย ประเทศเพื่อนบ้านเขาเป็นขี้ข้าขี้บ้อยมามากต่อมาก เมืองไทยเราทำไม่ถึงยังคงตัวอยู่ได้ นี่ก็เพราะคุณธรรมพุทธศาสนาเป็นเครื่องคุ้มครองเราให้มีความรักสามัคคี ไม่ได้เกิดเรื่องอะไรกันง่ายๆ อย่างตึกกลางบ้านกลางเมืองนี้ เมืองไทยเราไม่ค่อยมี เพราะต่างคนต่างเก็บความรู้สึก ต่างคนต่างไม่ระบายออกในสิ่งที่จะเสียหายต่อกัน รักษาสิ่งที่จะเป็นภัยไม่ให้กระจายออกไป มันเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันสุดท้ายก็แตกกระจายกระจัดกระจาย เป็นก๊ก เป็นเหล่า เป็นภาคนั้น ภาคนั้นสุดท้ายก็กลับมาเป็นข้าศึกต่อชาติของตัวเอง แตกกระจายไปเลย เพราะความไม่มีธรรมเป็นอย่างนั้น

ถ้าความมีธรรม ก็มีความเห็นอกเห็นใจ มีความรักกัน เราที่เกิดมาด้วยอำนาจแห่งกรรมด้วยกัน เมื่อเกิดมาพบมาเห็นกันแล้ว ให้มีความรักกัน ให้อภัยกัน ไม่ถือสีถือสากันอย่างง่าย ๆ แล้วบ้านเมืองของเราที่สนิทสนมกลมกลืนกันได้ ไปที่ไหนสบายหมด

คนเรามีธรรมในใจเสียอย่างเดียว ไม่ว่าจะที่ไหนเข้ากันได้สนิท ถ้าไม่มีธรรมแล้ว โห ความเย่อหยิ่งจองหอง คือ กิเลสพองตัว เอาไฟเผาใครได้ทั้งนั้นแหละ (๓๐ ต.ค.๔๑)

๔

ชาติไทยของเราไม่เคยเป็นเหยื่อต่อผู้ใด ไม่เคยเป็นบ๊วยต่อผู้ใด เป็นอิสระ เป็นความสงบเสงี่ยม เยือกเย็น มาโดยลำดับ ก็คือชาติไทยของเราที่เป็นชาวพุทธนี่แล ทรงตัวได้ด้วยความสงบเย็นใจ ถ้าหากว่าพุดถึงเรื่องความทุกข์ทั้งหลาย ทั่วแดนโลกธาตุนี้ เมืองไทยของเรา รู้สึกจะเป็นเกาะเป็นดอนแห่งความสงบร่มเย็น เป็นความสุข เป็นเกาะแห่งความสงบ เป็นเกาะแห่งความสุข อยู่ที่แดนแห่งเมืองไทยของเราที่เป็นแดนแห่งชาวพุทธ

นอกนั้นเราไม่ได้ประมาท มันเป็นพินเป็นไฟเผาไหม้กันไปหมด ยิ่งว่าชาติใดเจริญ เมืองไหนเจริญ มันเจริญด้วยพินด้วยไฟ ด้วยความโลภ ด้วยราคะตัณหาสิ่งปรุงแต่งต่างๆ ที่หลอกลวงสัตว์โลกให้วิ่งตามเป็นพินเป็นไฟไปตามๆ กันหมดเท่านั้น หากจุดขาดอนไม่ได้ หากที่ยึดที่เกาะไม่ได้ โลกกว้างแสนกว้าง มีเงินก็หมิ่นก็แสนก็ล้านไม่มีความหมาย จิตใจไม่มีที่เกาะเสียอย่างเดียว เกิดพินเกิดไฟเผาไหม้อยู่ที่จุดนั้นแล มองไปที่ไหน มันก็เห็นแต่พินแต่ไฟ (๑ ก.ค.๔๑)

ชาติไม่ใช่เรื่องเล็กน้อย ชาติเป็นเรื่องใหญ่โตมากที่สุดเลย ต้องเอาให้เต็มเหนี่ยวทุกคนๆ อย่าท้อ ถ้าอยากให้ชาติยั่งยืนถาวร ถ้าอยากเป็นอิสระ ถ้าอยากเป็นชาติไทยที่มีสง่าราศี อย่าท้อ ความท้อนี้จะทำให้ความล่มจมยิ่งลงไปกว่านี้อีกนะ ไม่ใช่ทางดี ไม่ใช่ของดี

อย่านำมาพรรณนา อย่านำมาคิดมาอ่าน ให้เป็นความท้อใจ ให้เข้มแข็งต่างคนต่างเข้มแข็ง สู้เอาเลย เอาจนได้ชัยชนะ (๑๓ พ.ค.๔๑)

 เป็นคนไทยขึ้นมาทั้งประเทศ ก็ไม่ได้เป็นขึ้นจากความ เป็นเศรษฐกิจ เป็นขึ้นมาจากหลักธรรมชาติ ชาดินั้นชาดินี้รวมแล้ว อย่างชาติไทยของเรา เราก็เป็นขึ้นมาโดยหลักธรรมชาติอย่างนี้แหละ เราไม่ได้เป็นขึ้นมาว่า ชาดินไหนเป็นเศรษฐกิจแล้ว จึงจะเป็นชาดินนั้นได้ ชาดินนี้ได้ ไม่มี ชาดินเล็กชาดินน้อย คนทุกข์คนจนสับสนกันไปทุกแห่ง ทุกหน (๒๘ ธ.ค.๔๕)

 เราอยู่เมืองไหนเวลานี้ นั่งอยู่ตรงไหนก็นั่งแผ่นดินไทยเรา ไซ้ใหม่ละ นอนแผ่นดินไทยอยู่ทุกบทุกบาท แม้ที่สุดเข้าไปในถานซี ก็ไปไซ้ใส่แผ่นดินไทย เราไปหาพิเศษมาจากไหนพอจะอวดว่า ชาดินไทย ไม่สำคัญยิ่งกว่าตัวของเรา เอา พิจารณาให้มันชัดเจนนะ อยู่ที่ไหน ทุกอย่างมีแต่อยู่กับชาติไทยๆ ทั้งนั้น เราต้องถือชาติไทยเป็นสำคัญ หนุชชาติไทยซี ทำเลาะๆ แหละๆ ไม่ได้นะ (๖ ส.ค.๔๕)

 ชาดินไทยเป็นสมบัติอันล้ำค่าของเราทุกคน ๆ ดังที่บอกแล้ว เราอยู่ทุกอิริยาบถความเคลื่อนไหว ทุกอย่างอยู่กับชาติไทยๆ ทั้งนั้น นะ นี่ได้พูดแล้ว อย่างเมื่อวานนี้ก็พูด ใครจะว่าหยาบโหลน เราไม่ได้ หยาบนะ เราพูดตามหลักความจริง ความอยู่ ความเคลื่อนไหวของ เราอยู่ในชาดินทั้งนั้น แม้ที่สุดเข้าไปในห้องน้ำห้องส้วม ก็เข้าห้องน้ำ ห้องส้วมของชาดิน นั้น เห็นใหม่ละ ขนาดนั้นนะเรา ไม่มีที่อื่นเป็น ของเรา ต้องเป็นของชาดินทั้งนั้น อยู่ กับชาดิน อาศัยชาดิน หายใจอยู่กับชาดิน เป็นตายอยู่กับชาดิน เมื่อเป็นเช่นนั้น จึงหายใจเข้าไปสู่ชาดินของเรา ให้ เต็มปอดๆ นะ (๗ ส.ค.๔๕)

เรานี้เป็นหัวหน้าเป็นพี่ใหญ่ พี่เบิ้มทั้งนั้น พี่เบิ้มของชาติไทยเรา พ่อเบิ้มก็พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แล้วพ่อเบิ้มจริงๆ ก็คือ พระพุทธเจ้า ศาสนาส่งหลวงตาบัวมาแทน หลวงตาบัวมาเป็นผู้นำ

นี่พี่เบิ้มเหล่านี้ ข้าราชการ แขนกต่าง ๆ เป็นพี่เบิ้มใหญ่ ที่จะนำชาติของเรา ท่านเหล่านี้ไม่มีแล้ว ชาติจะไปไม่ได้ นะ แล้วชาติไทยจะจม เมื่อจมแล้ว พวกเราจะอยู่กับใคร สำคัญอยู่ตรงนี้

หัวใจของเราอยู่กับชาติ เพราะฉะนั้นชาติจึงเป็นของจำเป็นมากที่สุด เราอยู่ได้ด้วยชาติ เราจะจนก็ตาม ขอให้ชาติมีความสมบูรณ์ พูนผล เราอยู่ได้ นะ เราจะเป็มหาเศรษฐีตั้งอยู่ในท่ามกลางของคนทั้งชาติที่เป็นทุกข์เดือดร้อนที่สุดนั้นดูไม่ได้ เศรษฐีต้องพึ่ง (๑๘ พ.ค.๔๑)

ในชาติไทยของเราเนี่ย ใครจะอยู่แห่งหนตำบลใด ภาคใด ก็ตาม ก็คือ อวัยวะของชาติไทยของเรา ให้ต่างคนต่างรักต่างสงวน เสมอหน้ากันแล้ว ชาติไทยก็แน่นหนามั่นคง เข้าใจไหมละ ให้จำกัน ให้ดีนะ นี่คือ ความรักกัน ไม่มีคำว่ายุแหย่ก่อกวนให้แตกร้างสามัคคี อันนี้เป็นการทำลาย อย่างนำมาใช้ในเมืองไทยเรา ซึ่งเป็นเมืองพุทธ อะไรที่ไม่ดีให้ซ่อมให้แซม ตั้งแต่เสื้อผ้าเขาก็ยังซ่อมแซมตัดแปลงกันไป มนุษย์เราไม่ดีที่ตรงไหน ให้ซ่อมแซมต่อกันนะ คำว่าซ่อมแซมต่อกัน คือ ให้ทำความเข้าใจกัน เพื่อความแน่นหนามั่นคงแห่งชาติไทยของเรา ให้พากันเข้าใจ (๑๙ ต.ค.๔๓)

๗

 ถ้าชาติของเราอยู่ได้ เราทุกคนอยู่ได้ด้วยกัน ชุกหัวนอนตามร่มไม้ก็อยู่ได้ เพราะมีชาติเป็นร่มเงาให้อยู่เย็นเป็นสุข ถ้าชาติไม่มีเสียอย่างเดียวนี่ล้มเหลวไปหมดนะ ถ้าสัตว์ก็ไม่มีเจ้าของ ถูกทำลายได้ง่ายมาก นั่นสัตว์ไม่มีเจ้าของ ชาติใดไม่มีชาติเป็นของตนก็แบบเดียวกัน เป็นสัตว์ไม่มีเจ้าของ เขาจะถูกเหยียดหยามรังแกทุกอย่างได้ง่ายที่สุด ถ้าเมื่อเรามีชาติเป็นหลักเป็นเกณฑ์แล้ว ใครก็ไม่มาถูกเหยียดหยามได้ง่ายนักนะ ต่างกันตรงนี้ เพราะฉะนั้นหลักของชาติจึงเป็นหลักใหญ่โตมาก สำหรับชาติไทยเราแล้วเอาให้แน่นหนามั่นคง (๓๐ ต.ค.๕๑)

 ชาติไทยของเราตั้งอยู่ได้ด้วยคนไทยด้วยกันทั้งนั้น หากว่าล่มจมก็ต้องล่มจมหมดทั้งชาติไทยของเรา คำว่า “ชาติไทยล่มจม” นี้เมื่อพี่น้องชาวไทยทั้งหลายยังมีชีวิตอยู่ ต่างคนต่างจะสะดุ้งในหัวใจ กระเทือนถึงหัวอกทันที เพราะไม่อยากจะยินคำว่า “ชาติไทยล่มจม” เพราะความเหลวแหลกแหวกแนวแห่งความสกปรกลามกที่บ่อนทำลายในชาติไทยของเรา ถึงกับชาติจะล่มจมอย่างนี้ เราเป็นคนไทยทุกคน รักษาชาติด้วยกัน จึงต้องมีความสะดุดใจอย่างแรงกล้า จากนั้นก็จะพยายามวิ่งเต้นชวนชวาย หามาบำรุงรักษา เต็มกำลังความสามารถของทุกท่านที่จะเป็นไปได้โดยไม่ท้อใจ (๒๐ พ.ย.๕๑)

หนี้สินมหาภัยจะทำลายชาติไทย

เวลานี้ชาติไทยของเราติดหนี้เขาเป็นตัวเลขจำนวน อยู่ เป็นแสนล้าน ฟังซินะ มันก็กระเทือนใจทันที ทั้งๆ ที่เราก็อำประโยชน์ และเป็นห่วงใยอยู่แล้ว แต่เมื่อมีสิ่งเหล่านี้มากกระตุกใจก็ยิ่งใจหายไปเลย เงินถึงแสนล้าน ทำไม่จะไม่สามารถทำประเทศชาติของเราให้ล่มจมได้

หนี้สินขนาดนี้ คือ มหาภัยจะทำลายชาติไทยของเราให้ล่มจมได้โดยไม่สงสัย ถ้าไม่ต่างคนต่างรู้เนื้อรู้ตัวแก้ไขตัดแปลงซ่อมแซมเสียตั้งแต่บัดนี้ เดี่ยวจะกลายเป็นสงครามเศรษฐกิจขึ้นมาภายในเมืองไทยของเรา เดี่ยวยึดที่นั่น เดี่ยวยึดที่นี่ ที่ทำงานทำการต่างๆ เช่น ธนาคาร สถานที่สำคัญๆ เขามายึดไปหมดๆ เพราะติดหนี้เขาแล้วจะทำยังไง เมื่อไม่มีอะไรเป็นของเราแล้ว เมืองไทยเราไม่จมได้ยังไง เงินเช่นอย่างแสนล้านนี้ เขาสามารถที่จะมายึดครอบครองเมืองไทยของเรา ในสถานที่ต่างๆ ที่สำคัญๆ ซึ่งเป็นหัวใจของชาวไทยเรา ไปอยู่ใต้อำนาจของเขาได้หมดไม่สงสัย

วงราชการทุจริตโกงกิน

กั๊มาแต่ละครั้งๆ เราไม่ไปดูก็ได้ ลูกศิษย์เราเต็มกระทรวงๆ กระทรวงไหนไม่มีลูกศิษย์เรา ไม่มี มาบอกทุกสิ่งทุกอย่างละเอียดลอบเป็นคนดีทั้งนั้นซึ่งเชื่อถือได้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เขามาพูดถึงเรื่องความแยบยลที่สกปรกมากที่สุดใวงราชการของเรา กินกันมาเล็กๆ น้อยๆ กินกันมาเรื่อยๆ กินจนกระทั่งบานปลาย เวลานี้ชาติไทยของเราจะจมนี้เพราะกินไม่หยุดไม่ถอย กินไม่อิ่มไม่พอ กินตะกละตะกลาม ชาติไทยของเราจนจะไม่เหลือ เพราะความตะกละตะกลาม นี้ละกั๊หนี้ยืมสิน เขามาหนี้

พอเงินบกพร่องในกระเป๋แล้ว ก็ไปกู้เงินเขามา กู้เงินเขามา ไม่ใช่บ่อยๆ ไม่ใช่สองล้านสามล้าน เป็นหมื่นเป็นแสนล้านขึ้นไปนุ้แหละ

ทุ่่มกันลงๆ บางทีถึงกับบอกว่า จ่ายไม่หมดนะ ให้จ่ายเป็นงวดๆ
งวดที่สอง ที่สาม มีมาแล้วค่อยจ่ายอีก เรว่าอย่างนั้น คือ มันไม่ไหว
มันมากจริงๆ ปีนี้เป็นอย่างนั้น

ทุกปีมีแต่มาขอเครื่องมือ เราก็ช่วยเครื่องมืออะไรต่ออะไร ปีนี้
กลับมามาขอใช้หนี้แล้ว มันเป็นอย่างนี้รัฐบาลเราจะไม่ยอมแล้วหรือ ปกครอง
บ้านเมืองกันยังงี้ถึงจะปล่อยให้บ้านเมืองจม แม้แต่โรงพยาบาลซึ่งเป็น
หัวใจของชาติจริงๆ ก็ยังจะล้มไปนี้ จะทำยังงี้กัน เรว่าอย่างนั้น เรา
ก็ออกลายบ้างซี แต่เสื่อยังมีลาย คนทำไม้ไม่มีลาย แต้มเอา ก็ได้

ที่วิตกวิจารณ์มากๆ ก็คือโรงพยาบาลต่างๆ เราวิตกวิจารณ์มาก
เพราะขาดแคลนมากด้วยเวลานี้ ไม่ได้งบประมาณจากรัฐบาล โรงไหนๆ
มีแต่ติดหนี้ติดสินพะรุงพะรัง อันนี้ละลำบากมาก เพราะคนไข้เข้าไป
เป็นประจำ ยาก็ต้องหาซื้อมา เงินไม่มีซื้อ ยามาจากไหน นี่ชิมันติด
อยู่ตรงนี้

โรงพยาบาลบ้านนอกล่ะทุ่่มทุ่่มมากที่สุด ลำบากมาก เพราะคนไข้
ไปเป็นประจำ เขาไม่มีเงินมีทองที่ ไปพอรักษาหายแล้ว เขากลับบ้าน
ของเขา หมอเป็นผู้บริการรักษาทุกด้านทุกทาง ค่าหยูก ค่ายา ค่าอะไร
เป็นผู้จ่ายเองๆ นั่นซีที่มันทุ่่มทุ่่มนะ คนไข้เข้าไปหายแล้ว เขาก็กลับ
ออกมาเขาไม่มีเงินให้ หมอก็ต้องรับเคราะห์รับกรรมที่นี้ยากก็หมดเงินก็หมด
ติดหนี้เขาพะรุงพะรัง เราจึงต้องได้ช่วยทางหยูกทางยา ช่วยเยอะนะ
ทุกแห่ง ทั้งใช้หนี้ ทั้งช่วยซื้อยา ทุกด้านแหละ ไม่มันไม่ไหวแหละ

๑๖

ถ้ารัฐบาลเอามาแล้ว ที่จ่ายไปแล้ว ก็เป็นอันว่าจ่ายไปแล้ว เราไม่เอาคืน แต่เราจะไม่จ่ายต่อไปเท่านั้นเอง เวลาที่จ่ายอย่างนั้นล่ะ จ่ายมาได้ สองเดือนสามเดือนแล้วมั้ง จ่ายย้อนหลังก็มี โถ ไม่ใช่บ่อยๆ นะ มันไหลอยู่ทั่วประเทศ

ต้นเหตุแห่งการสร้างมหากุศลแก่ชาติไทย

เหตุที่หลวงตาที่จะได้นำพี่น้องทั้งหลาย คือ คุณสันติ (คุณสันติ วัฒนลี) ที่นำเงินมา ๒,๕๐๐ ดอลลาร์ เพราะเราวิตกวิจารณ์ถึงกับ ประกาศก่อตั้งขึ้นแล้วนะ เริ่มประกาศก่อตั้งแล้ว ทำอย่างไรเมืองไทย เราเวลานี้เดือดร้อนเหลือประมาณ ถ้าไม่มีอะไรจะช่วยเหลือแล้ว จะจมแน่ๆ นะ เรารู้ว่าอย่างนี้

พอดีคุณสันติ อยู่ๆ ก็เอาเงิน ๒,๕๐๐ ดอลลาร์มาถวาย เราลืมเมื่อไร เอ้อ นี่แหละเป็นเครื่องประกาศแล้ว ที่นี้ได้ตัวพยานแล้ว เราไม่ลืมนะ นี้ได้ต้นเหตุแล้ว จะได้ยกชาติไทยของเราขึ้นด้วยอันนี้เป็นต้นเหตุ จากนั้นก็เอาอันนี้ขึ้นประกาศก็เลย เราก็ออกสนามเลยตั้งแต่บัดนั้นมา เพราะเงิน ๒,๕๐๐ ดอลลาร์นี้เป็นต้นเหตุ ถ้าหากว่าอันนี้ยังไม่มาก็ยังไม่แสดงนะ ถ้าหากว่าไม่มีเลยอาจจะไม่แสดง มีแต่ร้องแหยงๆ หลวงตาบัว หมดทำไม่มีเครื่องต่อสู้ นี้ ๒,๕๐๐ ดอลลาร์ มาได้เครื่องมือแล้ว เอ้า พัดเลย ขอบคุณมากๆ นะ เป็นประวัติศาสตร์อันหนึ่งเหมือนกัน เป็นการสร้างมหากุศล นี่เป็นต้นเหตุแห่งการสร้างมหากุศลแก่ชาติไทยของเรา

งานโครงการช่วยชาติ เป็นงานมหาอุคตมมงคล

คราวนี้นะ เราพร้อมทั้งศาสนา พร้อมทั้งพระมหากษัตริย์ ที่มาให้ ความอบอุ่น ความร่มเย็นแก่เรานะ เวลาเริ่มเปิดโครงการที่แรก ฟ้าหญิง จุฬารัตน์ก็เสด็จไปเป็นประธาน หลังจากนั้นมาไม่กี่วัน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้าฯ ก็เสด็จไปเยี่ยม เพื่อไปเป็นประธาน

เป็นพระเกียรติให้พวกเราทั้งหลายนั่นเอง ให้เป็นร่มโพธิ์ร่มไทร ให้เป็นที่อบอุ่น ให้เป็นกำลังใจของพวกเราทั้งหลาย

เรียกว่า งานนี้เป็นงานมหามงคลอย่างยิ่งแล้ว คือ พร้อมทั้งศาสนา พระมหากษัตริย์ ศาสนา พระพุทธเจ้าก็ส่งหลวงตาบัวมาแทน พระมหากษัตริย์ พระมหากษัตริย์ก็ทรงเสด็จด้วยพระองค์เอง พร้อมพระญาติ พระวงศ์นี้เป็นยังไง เป็นมหามงคลอย่างยิ่งไม่ใช่หรือ เป็นกำลังใจ

เราไม่ได้ทำโดยลำพัง เราไม่ใช่เป็นลูกกำพร้านี้ ลูกกำพร้า พ่อแม่ไม่มี มีแต่ลูก พวกกันดินกระวนกระวายอยู่ระส่ำระสายไปทั่วประเทศไทย ไม่มีใครเป็นผู้นำ ไม่มีใครเป็นผู้ให้ความร่มเย็น ไม่มีใครเป็นผู้ให้กำลังใจอย่างนั้น นี่พร้อมแล้วนี่ทุกสิ่งทุกอย่าง เรียกว่า เราทำ มีพ่อมีแม่ มีผู้ให้ความร่มเย็น พ่อแม่ของเรา คือ พระมหากษัตริย์ แล้วศาสนาก็เรียกว่าเต็มที่แล้ว เวลานี้สมบูรณ์เต็มที่แล้ว

เพราะฉะนั้นจึงขอให้ดำเนินตามเสด็จท่านนะ ตามเสด็จ พระพุทธเจ้า ตามเสด็จพระมหากษัตริย์ของเรา ให้พระองค์ได้ทรง เบาทพระทัยลงบ้าง เวลานี้เครียดเต็มที่แล้ว ใครๆ คาคาก็ได้ด้วยกัน เพราะพระองค์เป็นผู้ปกครองประเทศทั้งประเทศใช้ใหม่ละ ประชาชน ราษฎรเดือดร้อน พระองค์จะเย็นคนเดียวได้หรือ ต้องร้อน พระองค์ ยิ่งจะร้อนกว่ามาก เพราะแบกคนทั้งแผ่นดิน เมื่อคนทั้งแผ่นดินช่วย พระองค์ ทำไม่จะไม่เย็นพระทัย จะไม่เบาพระทัยละ นี่ละเอาตรงนี้ให้ พระองค์เบาพระทัย เอาให้เต็มเหนี่ยวนะ อย่าถอยหลัง

เรามั่นใจว่าคราวนี้เมืองไทย

เราจะไปรอด แล้วก็อยากจะพูดไว้อีกด้วยว่า ถ้าคราวนี้ไปไม่รอด และตั้งตัวไม่ได้แล้ว ก็ไม่ทราบ ว่าคราวไหนจะไปได้ รู้สึก็จะหมดหวัง ว่างั้นเลยนะ

หลวงตาออกสงคราม สละชีวิต ๒ ครั้ง

คราวนี้เป็นคราวที่เราจะออกสู้สงคราม สงครามอะไร สงครามความจน รบกับความจนที่เกิดอยู่ทั่วดินแดนในประเทศของเรา ให้มันตกทะเลหลวง มีแต่ความแน่นหนามั่นคง มองเมืองไทยของเราแล้ว เป็นเมืองสง่างาม มองมาจากที่ไหนเห็นหมด

หลวงตาก็สละเต็มเหนี่ยว เรียกว่าชีวิตของเราสละสองครั้ง สละครั้งแรก สละขึ้นสงครามพัดกับกิเลสบนเวที อยู่ในป่าในเขา ลำเนาไพร มีแต่พัดกับกิเลสท่าเดียว ไม่มองเมฆมองหมอก มองอะไรทั้งนั้น มองแต่กับกิเลส จ้อกันกับกิเลส ต่อยกับกิเลสอยู่ เอาให้เต็มเหนี่ยว ฟังเสีย ฟัน้องทั้งหลาย ถ้ายังไม่เคยฟัง เปิดดอกแล้ว ปีนี้เป็นปีเปิดดอก ธรรมประเภทนี้ เราเก็บไว้ได้ ๔๙ ปีแล้ว ตั้งแต่ ๒๔๙๓ ฟังซิ นี่ละ ธรรมประเภทนี้ ประเภทที่เผาศพกิเลส

เราขึ้นพัดตั้งแต่ออกจากเรียนหนังสือ ไปก็ขึ้นเวทีเลย เข้าป่า เข้าเขา ในถ้ำเงื่อมผา พัดกันตลอดเวลา ไม่ได้มองหน้ามองหลัง เวทีสุดท้ายก็ วัดดอยธรรมเจดีย์ จังหวัดสกลนคร นี่เป็นเวทีสุดท้าย เป็นคืนสุดท้าย เดือน ๖ แรม ๑๔ ค่ำ เวลา ๕ ทุ่มเป็ง เป็นเวลาที่ังตักิเลสลงเวทีเผาศพกิเลสในเวลานั้น เป็นเวลาห้าทุ่ม ๒๔๙๓ แรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๖

พอเผาศพกิเลสเสร็จเรียบร้อยลงมา (หลวงตาบรรลुरुธรรมอัครจริย) แล้วก็ออกมาด้วยความสง่างาม ด้วยความอาญาชาญชัย นี่เรียกว่า ข้าศึกของเราที่ได้สละชีวิตมานี้เป็นครั้งที่หนึ่งแล้วนะ นี่เรียกว่าครั้งที่หนึ่ง พัดกับกิเลส ได้เผาศพกิเลส กว่าจะเผาศพกิเลสเป็นเวลา ๙ ปีเต็ม ชัดกับกิเลสไม่มีเวล่ำเวลาถึง ๙ ปีเต็ม ถึงได้เผาศพกิเลสลงมาด้วยความสง่างาม นี่เป็นสงครามที่หนักมากในชั้นเริ่มแรกชั้นหนึ่ง นี่เรียกว่า ชั้นหนึ่งของเรา สงครามในตัวเองของเรา ระหว่างเรากับกิเลส

ที่นี้สงครามครั้งที่สองนี้เราจะรบกับความจนในประเทศไทยของเรา อันนี้หลวงตาก็สละเลือดเนื้อทุกสิ่งทุกอย่างด้วยความอิมพอ

ความชนะ นี่เราเอาทางนี้ ให้ต่างคนต่างเสียสละ อย่าถอยหลังนะ
นี่ล่ะเป็นครั้งที่สองที่หลวงตาบัวออกสงคราม

สงครามนี้เป็นสงครามเพื่อชาติ เราช่วยเต็มเหนี่ยว สงคราม
เพื่อตัวเองได้ช่วยมาแล้ว ผ่านมาแล้ว ดังที่เรียนให้พี่น้องทั้งหลายทราบ
สงครามครั้งนี้เป็นสงครามเพื่อชาติบ้านเมือง หลวงตาบัวเอาชีวิต
เข้าแลก ไม่มีอะไรเสียตายยิ่งกว่าประเทศไทยของเรา ประเทศไทย
ของเราเป็นสิ่งที่มีความค่ามาก จึงต้องได้เสียสละอย่างนี้ จึงต้องได้
อุทิศสัพพายามทุกด้านทุกทาง ร่างกายไม่เอาไหนละเวลานี้ ไปไหน
ก็ไม่ได้เรื่องได้ราว แต่จิตใจมันเข้มแข็งด้วยความเมตตาสงสารโลก
นั่นเอง จึงได้ตะเกียกตะกายช่วยเหลือตลอดมาอย่างนี้

ชาติ ศาสนา เท่านั้นที่จะนำได้

ให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัว เวลานี้ยังเป็นกาลอันควร เวลานี้กำลัง
เหมาะสมที่เราต่างคน ต่างตื่นเนื้อตื่นตัว ช่วยชาติของเรา อย่ามัวถือ
พิธีมานะกีดขวางเป็นอันตรายต่อชาติบ้านเมืองของเรา ด้วยความสำคัญ
มันหมาย ด้วยว่าตนมีอำนาจวาสนา ตนมียศถาบรรดาศักดิ์สูงต่ำ ตน
มีความรู้ความฉลาดเหนือใครๆ เหล่านี้เป็นข้าศึกศัตรูต่อชาติบ้านเมือง
อย่างยิ่ง เพราะเหตุไร

เพราะชาติเป็นเรื่องใหญ่โตมากยิ่งขึ้นกว่าบุคคลแต่ละคนที่จะมา
ทะนงตัวอยู่อย่างนั้น แล้วธรรมเป็นธรรมชาติที่เหนือโลก เกินกว่าที่
พิธีมานะดังที่กล่าวนี้จะมาขัดขวางได้ ถ้าไม่ตั้งใจจะเป็นอันตรายต่อ
ตัวเองและชาติบ้านเมือง อย่ามาก็มาขวางการดำเนินเพื่อช่วยชาติ
บ้านเมืองของเรา เพราะเป็นเรื่องใหญ่โตมาก ชาติไทยของเรา
ทั้งชาติเป็นเรื่องเล็กน้อยเมื่อไร แล้วศาสนาเสียด้วยเป็นผู้นำ อย่างอื่น
นำไม่ได้ อย่างอื่นก็คือ เรื่องของกิเลสมันพาโลกให้ฉิบหายมานานเท่าไร
เมืองไทยเราหนึ่งจะล่มจะจม ไม่ใช่เรื่องกิเลสจะเป็นเรื่องอะไร

ของเรา ชาตไทยของเราสง่างามไปหมดทั่วประเทศ เพราะฉะนั้น จึงต่างคนต่างแบ่งสันปันส่วน เสียสละซึ่งกันและกัน แล้วออกเพื่อ หนุหลักใหญ่ของเรา คือ ชาตไทยให้มีความแนนนามันคง

หลวงตาเอง ซึ่งเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย ก็เป็นที่รวมใจ เพื่อรวมเข้าเป็นหลักเกณฑ์อันใหญ่หลวง อันแนนนามันคง นั้นเอง ไม่ใช่ เพื่ออะไร การพูดกับพี่น้องทั้งหลายเกี่ยวกับการเสียสละ ไม่ได้พูดเพื่อ หลวงตาบัว เราพูดเพื่อชาต สมกับเราเป็นผู้นำของพี่น้องทั้งหลาย ในการบริจาคสมบัติ เงินทอง ข้าวของให้เข้าสู่จุดแห่งความปลอดภัย แล้วจะมีความแนนนามันคงขึ้นภายในประเทศชาติของเรา พี่น้อง ชาวไทยทั้งหลายก็อยู่เป็นสุข

ถึงจะทุกข์เป็นธรรมดา เกิดมาในโลกนี้ย่อมมีสุขมีทุกข์เจือปน กันไป แต่หลักใหญ่ของเรา คือ ชาตของเรามีความแนนนามันคง เราอยู่ได้ทั้งนั้น เราชุกห้วนอนได้ร่มไม้ก็ได้ รับประทานข้าวกับน้ำปลา ก็ได้ บางทีรับประทานข้าวเปล่าๆ เรายังได้ เพราะเราตั้งความหวังไว้ ออกจากข้าวเปล่าๆ นี้แล้ว เราจะได้รับประทานน้ำปลา หรือจะได้ รับประทานสิ่งดีกว่านี้ก็ได้ เรามีความหวัง เพราะชาตไทยของเราเป็น พื้นฐานรับรองไว้แล้วแห่งความร่มเย็น

ถ้าหากว่าชาตไทยของเรานี้ล้มเหลวไปเสีย จมไปเสีย เราอยู่ กับใคร คนไม่มีพ่อแม่ คนไม่มีหลักมีฐาน คนไม่มีหลักมีเกณฑ์ คนเหลวไหล คนโลเล คนหลักลอย เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้วเหลวไหล ทั่วประเทศ ถ้าต่างคน ต่างมีหลักมีเกณฑ์ มีพ่อแม่ มีรากมีฐานเป็น ที่อยู่แล้ว อยู่ที่ไหน อยู่ได้ทั้งนั้น ร่มไม้ชายคาที่ไหน เราอยู่ได้ ขอให้ ชาตไทยของเรามีความแนนนามันคง นี้ละชาตไทยจะแนนนามันคง ต้องออกจากความเสียสละของเรา เพื่อชาตด้วยกันทุกคนๆ

ที่หลวงตาเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย ก็เพื่อจะเฉลี่ยทุกสิ่งทุกอย่าง จากน้ำใจของพี่น้องทั้งหลาย เพื่อบำรุงรักษาชาตไทยของเราให้มีความ

แน่นอนว่ามันคง แล้วเราจะได้ซุกหัวนอนอย่างสบายๆ แม้เราจะเป็นทุกซึกก็ตาม เรามีหลักแหล่งเป็นที่อยู่ที่อาศัยก็ยังมี

ช่วยชาติ เท่ากับ ช่วยพระมหากษัตริย์

นี่เราพูดถึงว่า ทุกคนนี้เกิดมามีพ่อแม่ พ่อแม่เลี้ยงมาทุกคนแทบเป็นแทบตาย ให้เห็นบุญเห็นคุณของพ่อแม่ นี่ชาติไทยของเราก็มียวงศกษัตริย์ นั่นล่ะเป็นพ่อใหญ่แม่ใหญ่ของพวกเรา คือพระมหากษัตริย์ พระบรมราชินีนาถ วงศกษัตริย์นี้เป็นวงศ์พ่อวงศ์แม่แห่งชาติไทยของเรา ให้เราต่างคนต่างมีความจงรักภักดี สนองพระองค์วงศ์สกุลของกษัตริย์นี้ ให้มีความแน่นหนามั่นคงสืบต่อไป ด้วยการปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ ด้วยความจงรักภักดีต่อลูกของท่าน คือ คนไทยอย่างน้อย ๖๒ ล้านคนนี้ ให้มีความจงรักภักดี ซื่อสัตย์สุจริต และต่างคนต่างชวนช่วย ช่วยบ้านช่วยเมืองของเรา ซึ่งเท่ากับช่วยพระองค์เองเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์เช่นเดียวกัน

ดังที่พวกเราทั้งหลายบริจาคอยู่เวลานี้ เพื่อชาติไทยของเราจะได้ยืนแน่นหนามั่นคง ลูกมีก็คนก็ตาม พ่อแม่ตายเสียอย่างเดียวเท่านั้น ลูกนี้หมดความหมายนะ ไม่มีที่ยึดที่เกาะ ร้องงอๆ แงๆ อยู่ทุกแห่งทุกหน ลูกขาดพ่อขาดแม่ นี่เมืองไทยของเราขาดวงศ์สกุลแห่งกษัตริย์ ที่เป็นพ่อใหญ่ของเรา แม่ใหญ่ของเรา แล้วก็เป็นอย่างนั้นเหมือนกัน

เพราะฉะนั้น จงพากันแสดงความจงรักภักดี ซื่อสัตย์สุจริตต่อพระองค์ และชวนช่วยเข้าบำรุงรักษาชาติไทยของเรา ให้มีความแน่นหนามั่นคง ชาติไทยของเรานี้จะสงบร่มเย็นเป็นลำดับไป

การช่วยชาติ เพื่อเป็นประวัติศาสตร์อันดงามเลื่องลือทั่วโลก

คราวนี้ยังงี้ก็ต้องเป็นประวัติศาสตร์ชาติไทยของเราที่กู้ชาติตนเองขึ้นมา ด้วยความอุตสาหะพยายามทุกคนๆ แต่มาบกพร่อง

ทองคำนี้ไม่ได้ ว่างั้นเลย จุดนี้เป็นจุดสำคัญที่จะเด่นทั่วโลกเลย ไม่ใช่ธรรมดา เด่นทั่วแดนไทยเรา ด้วยความยินดีปลื้มปีติจิตใจของเราว่า ได้ทองคำพอแล้ว แล้วก็ยังกระจัดกระจายไป ออกถึงเมืองนอกเมืองนา ชื่อเสียงเหล่านี้จะดังไปเป็นเวลานาน เป็นที่ฝักใฝ่ในชาติไทยของเรา ต่อหัวใจของชาวต่างชาติทั่วๆ ไป ให้เราเอาอันนี้ให้ได้นะ พยายามกันทุกคนๆ

เวลานี้กำลังเป็นเวลาที่เราจะเสริมกำลังชาติไทยของเราขึ้น จึงขอให้พากันพยายามตั้งอกตั้งใจทุกคนๆ หลวงตาก็พยายามเต็มกำลังความสามารถอยู่แล้วแหละ เรื่องกายจะเป็นยังไงก็บีบบังคับตามกำลังความสามารถ เพื่อเห็นแก่ชาติบ้านเมืองเรา เพราะฉะนั้นขอให้ทุกคนจงได้เห็นใจ และรวมพลังแห่งความรักชาติ ความสามัคคี ความเสียสละของเรา เอาให้เต็มเหนี่ยวในคราวนี้ เพื่อเป็นประวัติศาสตร์อันดงามเลื่องลือทั่วโลก ให้ได้เห็น ในคราวนี้จากชาติไทยของเรา

การบริจาคช่วยชาติไม่เคยมี และเวลายุติก็จะไม่มี

ทองคำ ๕ ตันนี้เป็นของเล่นเมื่อไร ตั้งแต่เราตั้งเมืองไทยมา ก็ยังไม่เคยมีผู้หนึ่งผู้ใดจะหยิบยกเอาทองคำมาโยนให้ตาม ๑ กิโล ๒ กิโล เพื่อชาติไทยของเรา โดยไม่มีสาเหตุเป็นมาอย่างนี้ ไม่เคยมีมาเลย แต่คราวนี้พี่น้องชาวไทยเราทราบกันทั่วหน้าว่า ได้ช่วยชาติบ้านเมือง จึงต่างทำน ต่างคน ต่างอุทิศสำหรับพยายามชวนชวยหามา ตั้งแต่เริ่มแรกจนกระทั่งบัดนี้จึงได้ทองคำน้ำหนักถึง ๕,๕๕๙ กิโล

นี่คือ น้ำใจแห่งความรักชาติของเราทั้งหลายแสดงออกในเวลาจำเป็นเช่นนี้ แต่ก่อนก็ไม่เคยมีมา และเวลายุติจากการช่วยชาตินี้แล้ว ก็จะไม่ผู้หนึ่งผู้ใดหาทองคำ ดอลลาร์ เงินสด มามอบให้คลังหลวงอีกเลยแหละ ก็ต้องเป็นคลังหลวงอยู่อย่างนั้น มีมากมีน้อยก็มีอยู่เพียงเท่านั้น

ช่วยชาติจนถึงความอัมพอ

ขอให้พี่น้องทั้งหลายมีความปลื้มอกปลื้มใจในงานคราวนี้ งานคราวนี้เป็นงานยกชาติบ้านเมืองของเราขึ้นจากความล่มจม สู่ความเน่หนามันคง หลักใหญ่ก็คือว่า เราเป็นคนไทยด้วยกันทุกคน ทุกภาคทุกแห่งทุกหน ไม่ว่าจะอยู่ในป่าในเขา ในถ้ำเงี้ยวผา อยู่ในบ้านในเมืองเป็นคนไทยทั้งนั้นเต็มร้อยเปอร์เซ็นต์ด้วยกัน ความรักชาติก็รักชาติร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน การเสียสละด้วยความสมัครใจของเรา ก็ให้ต่างคนต่างร้อยเปอร์เซ็นต์ เพื่อชาติของเรา เมื่อชาติของเราอยู่ได้ เราทั้งหลาย ถึงจะมีจะจนบ้าง เราอยู่ได้ทั้งนั้น เรามีร่มโพธิ์ร่มไทรอันใหญ่หลวง เพราะชาติของเราเป็นปีกแผ่นมันคงไว้ครอบพวกเราอยู่ ไม่ได้เป็นคนอนาถา เมื่อเป็นเช่นนั้น ชาติไทยของเราเวลานี้กำลังเอนเอียงไปทางฝ่ายไม่ดี จึงต้องพากันช่วยกันสนับสนุน

ใครจะอยู่ในสถานที่ใดก็ตาม เอ้า ช่วยกันมาได้ แล้วการช่วยไม่ใช่ช่วยเสร็จเพียงครั้งหนึ่งครั้งเดียว ยังช่วยไปหลายครั้งหลายหน เช่นเดียวกับเรารับประทาน ตั้งแต่เริ่มรับประทานด้วยความหิวโหยรับประทานไปเรื่อยๆ จนถึงความอัมพอ อัมพอแล้วเมื่อไรก็หยุดจากการรับประทาน นี่ก็เมืองไทยของเรากำลังหิวโหยด้วยสมบัติเงินทองข้าวของที่จะไปค้าจุน ขาดแคลนมาก จึงต้องอาศัยพี่น้องทั้งหลายนำสมบัติเงินทองอันเป็นเหมือนกับอาหาร เข้าไปสู่คลังหลวงของเรา ให้มีความสมบูรณ์พูนผลขึ้นมา

ชาติไทยของเราก็จะมีความสงบร่มเย็น ปีกแผ่นมันคง นี่เป็นหลักใหญ่ที่พวกเราได้มาร่วมกันคราวนี้ นี่เป็นคราวหนึ่งนะ ไม่ใช่คราวแล้วนะ นี่เป็นคราวหนึ่ง ต่อไปเป็นคราวที่ ๒ ที่ ๓ เหมือนกับเรารับประทาน หนึ่งช้อน สองช้อน สามช้อน จนกระทั่งอัม แล้วก็ให้ช่วยกันไปเป็นระยะ ๆ อย่างนี้

การช่วยชาติเป็นกิจของสงฆ์โดยตรง

พระเราเป็นสำคัญมากในพุทธจักรแห่งประเทศไทยของเรา พระเป็นเพศที่มีเมตตา เป็นเพศที่โลกไว้วางใจ เป็นเพศที่โลกเชื่อถือ ถูกราบเป็นฝากตายได้ ตั้งแต่พระพุทธเจ้าลงมาโดยลำดับ จนกระทั่งถึงพวกเราทั้งหลายนี้ เป็นเชื้อพระวงศ์ของพระพุทธเจ้ามาโดยลำดับ แล้วก็เป็นที่เชื่อถือตายใจของชาวพุทธเราตลอดมา เช่น เวลาที่มีความทุกข์ลำบากอะไร ต้องวิงวอนพระ ไปที่ไหนไม่ระงับ ต้องวิ่งเข้าหาวัด หาวา หาคูบาอาจารย์

ทีนี้ เวลาบ้านเมืองของเราเกิดความเดือดร้อนอย่างนี้ พ่อแม่ของเรา ญาติมิตรสายโลหิตของเรา ที่เราเกิดมาจากที่ต่าง ๆ นั้น เต็มบ้านเต็มเมือง เดือดร้อนกันทั่วบ้านทั่วเมือง เราเป็นลูกของท่าน เราจะปฏิบัติยังไง มันก็ต้องมองดูพ่อคุณแม่ มองดูญาติวงศ์เป็นธรรมดา จึงต้องได้ช่วยเหลือกันเต็มเม็ดเต็มหน่วย นี้เรียกว่า กิจของพระสงฆ์ มาตั้งแต่ดั้งเดิม แต่กาลไหน ๆ ช่วยญาติช่วยวงศ์

อย่าง พระพุทธเจ้า ก็เหมือนกัน ทรงช่วยพระญาติพระวงศ์มาเป็นพระองค์แรกเลย ตั้งแต่โน้นมาจนกระทั่งปานนี้ อันนี้พวกเราก็เหมือนกัน เราเป็นลูกของพ่อของแม่ทั่วประเทศไทย ญาติมิตร เพื่อนฝูง พ่อแม่ของเรา เต็มประเทศไทย เราเป็นพระสงฆ์ เราก็ต้องได้ช่วยพ่อช่วยแม่ของเรา เป็นกตัญญูตอบแทนบุญคุณซึ่งกันและกัน ประชาชนทั้งหลายเขาไม่มองเห็นใคร เขามองเห็นแต่พระเท่านั้น

นี่เวลาเมืองไทยของเราเดือดร้อน พระสงฆ์เราที่ให้เหมาะสมจริงๆ เป็นที่เยินใจแก่ประชาชนจริงๆ แล้ว ก็ต้องได้เป็นแนวหน้า เป็นผู้นำ ช่วยประชาชนของเราให้ขึ้นจากหล่มลึก เพราะเป็นหัวใจของประชาชน

พระเราไม่มีอะไรแหละ สมบัติเงินทองข้าวของอะไร เราไม่มี แต่เมตตาธรรมไม่มีใครกินพระ ตามหลักพุทธศาสนาเป็นมาอย่างนั้น นี้แหละ แหล่งแห่งแม่น้ำให้ความร่มเย็นแก่โลก คือ แหล่งแห่ง

เมตตาธรรม ให้ความร่วมมือกันแกโลกเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ เราไม่มีอะไร
เราก็มีเมตตาธรรม เจลี่ยเผื่อแผ่ไปด้วยความเมตตาสงสาร แนะนำ
สั่งสอนให้ทั่วถึงกัน อันใดที่จะเป็นสาระแก่นสารแก่ชาติไทยของเรา
แก่ญาติมิตรเพื่อนฝูงของเราแล้ว ให้ต่างคนต่างชวนช่วยช่วยกัน นี้
เรียกว่า เป็นกิจของสงฆ์โดยตรง

หน่วยราชการต้องเป็นผู้นำในการบริจาค

หน่วยราชการทุกหน่วยทั่วประเทศไทยให้เป็นผู้นำละเป็นที่
ดีเยี่ยม สมเกียรติเมืองไทยเรา คนใดนำก็ตาม ถ้าไม่ใช่วงราชการ
แผนกต่าง ๆ ทั่วประเทศไทย ตั้งแต่รัฐบาลลงมาเป็นผู้มาแล้ว ไม่มี
สง่าราศีเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นจึงต้องขอร้องท่านเหล่านี้ให้มาเป็นผู้นำ
ของชาติ ชาติของเราจะเป็นสง่าราศี เป็นที่ข่มเยินของประชาชนที่เขา
บริจาคอยู่ต่างทิศต่างแดน อยู่ที่ไหนทั่วประเทศไทย เขาบริจาคได้ทั้งนั้น
หน่วยราชการต้องเป็นผู้นำของเขาในการบริจาคนี้ จึงเหมาะสม

ถ้าหากว่าราชการไม่แสดงตัวออกในทางนี้แล้ว จะเป็นการ
ขายตัวมากที่สุดเลย ข้าราชการ ราชการจะมีกว้างแคบขนาดไหน
เมืองไทยเรา ขายหมดเลย ใช้ไม่ได้ว้างั้น มีแต่ราษฎรมีหัวใจ เขา
ช่วยชาติ ๆ โดยส่วนใหญ่ แต่จริงๆ ไม่สะดวกๆ เลย นี่ใช้ไม่ได้ เสียที่สุด
เพราะฉะนั้นเราจึงต้องช่วยกระตุกตอนนี้ เพื่อให้ตอนนี้ดีขึ้น เป็นผู้นำ
เรียกว่า รากแก้ว หรือแก่นของชาติบ้านเมืองที่อยู่กัน ก็คือรัฐบาลลงมา
ราชการแผนกต่าง ๆ นี่คือส่วนใหญ่ของบ้านเมืองเรา ตั้งแต่นี้ต้องให้
เป็นผู้นำเคลื่อนไหวพาประชาชนนำออก นำออกให้โลกภายนอกเขาได้
มองเห็นว่า เมืองไทยเราเป็นอย่างไร

มีแต่ประชาชนคนธรรมดาบริจาคนี้กับเราเมืองไทยช่วยตัวเอง ๆ
ตัวอย่างนั้นอย่างนี้ก็ตาม ก็ไม่ค่อยมีศักดิ์ศรีเท่าที่ควร ถ้าลงวงราชการ
แผนกต่าง ๆ ทั่วประเทศไทยช่วยเป็นแนวหน้าแล้ว เมืองนอกทั่วโลก

บุพเพนิวาส

นี่เรียกว่าหัวหน้านะ จะเป็นนิสัยवासนาเกี่ยวโยงกันยังไง หลวงตาไม่อาจพูดได้ ถึงจะรู้้อย่างเต็มใจ ก็ไม่อาจพูดได้ เป็นยังไง พวกเราทั้งหลายจึงมาเคารพนับถือเชื่อฟังกัน ในฐานะว่าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันเลย เป็นอวัยวะอันเดียวกันได้เพราะอะไร มีบุพเพนิวาสชาติปางก่อน มีมาดั้งเดิมแล้ว ความไม่เคยเกี่ยวโยงกันจะเกี่ยวโยงกันไม่ได้ เพราะไม่เคยเคารพนับถือกัน จะเชื่อฟังกันไม่ได้ ความที่เคยกันแล้ว มองเห็นหน้าบึ้ง ริงตามกันเลย มีเยอะ

นี่พวกเราทั้งหลายที่มาเกี่ยวข้องกันนี้จำนวนมากน้อยเพียงไร เราเชื่อแน่ในบุพเพนิวาสชาติปางก่อนของเราว่า เป็นผู้สร้างวาสนาบารมี มาด้วยกัน เพราะฉะนั้นจึงเข้ากันได้ แม้หลวงตาบ๊วจะเป็นลูกชานา พ่อชื่อนายทองดี แม่ชื่อนางแพงก็ตาม หลวงตาบ๊วชื่อไอ้บัว ขโมยอ้อย เขาเก่งๆ นั้นแหละ ตอนนี่หลวงตาบ๊วก็มาเป็นอาจารย์พี่น้องทั้งหลาย ว่ายังงี้พี่น้องทั้งหลาย เชื่อฟังตามเพราะเหตุไร ให้พิจารณาเรื่องนี้ ก็แล้วกัน สายเกี่ยวโยงมันมีอย่างนี้ ถ้าไม่มีสายเกี่ยวโยงแล้ว เอาเทวดา มาเป็นผู้นำ ไม่มีความหมาย เงินสตางค์หนึ่งไม่หลุดออกจากมือเลย

ความปรารถนาในการช่วยชาติของหลวงตา

นี่ที่หลวงตาได้อุตสาหะพยายามช่วยพี่น้องทั้งหลายนี้ ช่วยด้วยความบริสุทธิ์ใจจริง ๆ นำธรรมพระพุทธเจ้ามาช่วย ไม่ได้นำเรื่องเปรต เรื่องผี เรื่องยักษ์ เรื่องมาร ที่จะกีดบ้านกินเมืองมาใช้นะ นำแต่สิ่งที่เป็นบุญเป็นคุณ เป็นมหาคุณแก่ชาติบ้านเมืองของเรานำมาใช้ นี่ก็ได้ประกาศออกแล้วเวลานี้ว่า ทองคำเราในการช่วยชาติคราวนี้นั้น อยากรขอให้ได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันในการช่วยชาติคราวนี้ โดยหลวงตาเป็นผู้นำ แล้วดอลลาร์ขอให้ได้ ๑๐ ล้าน พอได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตัน และ ดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้านแล้ว หลวงตาจะหยุดทันทีเลย

จะไม่มีเครื่องสืบต่อรบกวนพี่น้องทั้งหลาย ดังที่เคยเป็นมานี้แหละ นี่ไป
ที่ไหน ไปหารบกวนละซิ คนที่เขามองธรรมดาๆ หรือมองยกโทษ
เขาก็ต้องบอกว่า หลวงตาไปไหนกวนบ้านกวนเมือง เขาต้องว่านะ
ถ้ามองโดยอรรถโดยธรรม โดยเหตุโดยผลแล้ว กวนมาเท่าไร ก็กวนมา
ใส่ท้องเรานั้นแหละ ใส่ท้องเราคนไทยทุกคนๆ

ถ้าได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันและดอลลาร์ได้ ๑๐ ล้านแล้ว
หลวงตาจะไม่รบกวน หยุดก็เลย พูดต้องมีสัจย์ มีศีลมีธรรม มี
คำสัตย์คำจริง พอได้ทองคำน้ำหนัก ๑๐ ตันและดอลลาร์ ๑๐ ล้านแล้ว
เราหยุดทันที ไม่ไปหารบกวนพี่น้องทั้งหลายอีก แต่ท่านผู้ใดที่มี
แก่ใจหรือมีทรัพย์สมบัติที่จะมาบริจาคเพิ่มเติมเข้าไปอีกจากทองคำ
น้ำหนัก ๑๐ ตันและดอลลาร์ ๑๐ ล้านแล้ว เราก็ยินดีรับตลอดไม่ปฏิเสธ
แต่การที่จะให้เรารบกวนอย่างที่ปฏิบัติอยู่เวลานี้ เพื่อทองคำน้ำหนัก
๑๐ ตัน เราไม่รบกวน กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบทั่วหน้ากันนะ

พันธกรรมหลวงตาเพื่อชาติไทย

เวลามีชีวิตอยู่นี้ เราช่วยโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วย เต็มกำลัง
ความสามารถ เวลาหลวงตาตายแล้ว บรรดาพี่น้องศรัทธาทั้งหลาย
ที่มาบริจาคทานเผาศพหลวงตาบัว หลวงตาบัวได้เขียนพันธกรรมไว้
เรียบร้อยแล้วว่า สมบัติทั้งหมดนี้ตั้งกรรมการขึ้นเก็บรักษาอย่าง
เข้มงวดกวดขัน ไม่ให้รั่วไหลแตกซิมไปไหน แล้วก็ยกเงินก้อนนี้
ไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวง ในวาระสุดท้ายของหลวงตาที่ตายแล้ว
ส่วนศพของเรานั้น เราจะเผาด้วยไฟ เงินนี้เป็นประโยชน์แก่ชาติ
บ้านเมือง เราจะนำไปเป็นประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง ไฟเป็น
ประโยชน์แก่การเผาเรา เราจะนำไฟมาเผา นี่วาระสุดท้าย พี่น้อง
ทั้งหลายทราบเอาตามนี้แหละ

ส่งไปเดือนหนึ่งเท่าไรก็แห้ง เดือนหนึ่งเท่าไรๆ เราส่งไปอย่างนั้นตลอด เราช่วยขนาดนั้นนะ เราไม่ช่วยธรรมดานะ เราไม่เอาอะไรเลย ฟังซินะ เงินของเราเองที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคก็ลงอันเดียวกันหมด ตุ่มลงเพื่อชาติบ้านเมือง เพื่อคนทุกข์คนจนทั้งหมด เราไม่เคยแตะเลยนะ เงินเขามาถวายเราก็ตี อย่าย่ำแต่เงินส่วนรวมที่พี่น้องทั้งหลายบริจาคผ่านเรานี้เลย เงินของเราเองที่เขามาบริจาคให้ใช้ตามอรรถาศัย เราก็ตีไม่เคยไปยุ่ง เพราะเรามีอยู่ทุกอย่างแล้ว ยุ่งหาอะไร ผู้จน จนจะตาย ต้องมองดูหัวใจกันซิ ความทุกข์ความจนต้องหวังพึ่งผู้อื่น แม้แต่เศรษฐี ยังหวังพึ่งพวกคนงานใช้ใหม่ล่ะ คนที่เป็นเศรษฐี ไม่มีคนงานเป็นเศรษฐีไม่ได้นะ คนงานก็อาศัยเศรษฐี เศรษฐีก็อาศัยคนงาน ลูกน้อง ผู้ใหญ่อาศัยซึ่งกันและกันตลอดมา **อภุญญมญญํ** อาศัยกันมนุษย์

เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว ต่างคนต่างให้มีแก่จิตแก่ใจต่อกัน อย่าย่เยอหยิ่งจองหองต่อกันที่เป็นเพื่อนมนุษย์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกัน ไม่เกิดประโยชน์อะไรเลย ให้มองดูหน้ากัน ไม่ว่าเด็กผู้ใหญ่ ใครเป็น ความทุกข์ความจนที่ควรช่วยเหลืออะไรได้บ้าง ให้ช่วย จิตใจอย่าจัดจางว่างเปล่าอยู่เฉยๆ ด้วยความตระหนี่ถี่เหนียว เข้ากับใครไม่ได้ คนๆ นั้นเป็นคนหมดคุณค่า หมดราคา หนักแผ่นดิน อยู่ให้หนักแผ่นดินเปล่าๆ อยู่กับโลก โลกอาศัยไม่ได้ อยู่ที่ไหนพอที่ได้อาศัย ก็ให้เขาได้อาศัยซิเรา

ทีนี้เมื่อเราปฏิบัติตนอย่างนั้น ฟาดจนกระทั่งถึงกิเลสขาดสะบั้น ออกจากใจ ด้วยความ پاکเพียรประเภทนี้แหละ ไม่มีคำว่าหยุดว่าถอย จนกระทั่งกิเลสขาดสะบั้นออกจากใจ จิตใจได้สว่างจ้าขึ้นมา ก็ได้บอกให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว มาโกหกกันหรือ วันที่เท่าไร เดือนเวลาเท่าไรๆ บอกหมดแล้ว ตั้งแต่วันกิเลสขาดสะบั้น จิตใจสว่างจ้าขึ้นมา ในหัวใจดวงนี้ หลังจากนั้นมา ก็แนะนำสั่งสอนเจียบๆ ไปธรรมดา

พอชาติบ้านเมืองเราเกิดความหวั่นไหวโยกคลอนที่จะล่มจมนี้ มาพิจารณาดูแล้ว จนกระทั่งไปค้นเอาหลักใหญ่มาจากส่วนใหญ่นี้

ติดหนี้ติดสินเขาเท่าไรๆ ร้องโศกเลย หลวงตา นี่ละจึงได้ประกาศ ออกมาว่า เอ้า จะเป็นผู้นำพี่น้องทั้งหลาย จึงได้เป็นผู้นำมาตั้งแต่บัดนั้น ด้วยความสัตย์ความจริง เป็นความซื่อสัตย์สุจริตต่อพี่น้องทั้งหลาย ร้อยเปอร์เซ็นต์ ล้านเปอร์เซ็นต์ เรา เรียกว่า เราไม่มีอะไรกับโลกนี้ ว่าอย่างนั้นเลย มีแต่ช่วยโดยถ่ายเดียวๆ เท่านั้น แล้วพวกเราเนี่ย มันเป็นอย่างนี้ อยากรู้ถามหาพี่น้องชาวไทย ใ้ผู้ที่เป็นหัวหน้า

เราไม่ได้ทวงบุญทวงคุณนะ เราพูดในฐานะที่ว่า เราเป็น หัวหน้าได้อุตสาหะพยายาม แล้วพี่น้องทั้งหลายมองหน้ามองหลังอะไร บ้างหรือไม่ หรือเห็นที่เขาวางขันบริจาคที่ไหนเพื่อช่วยชาติบ้านเมือง แล้วหยิ่งๆ งั้นหรือ นี่ตัวจะฉิบหาย ตัวจะทำให้ชาติไทยจม คือ ตัว ถูกเหยียดหยามตัวเอง ชาติไทยของตัวเอง โดยไม่รู้ตัว ที่เข้าใจว่า ตัวนี้ใหญ่ การบริจาคเป็นคนขอทาน ตัวนี้ใหญ่จึงหยิ่ง นั่น แล้วเวลา ชาติไทยจม เราเก่งมาจากที่ไหน มีไหม ให้พิจารณาซิ ต่างคน ต่างช่วยเหลือกันซิ มนุษย์เรา เวลานี้เป็นเวลาคับขันที่เราจะช่วยบ้าน ช่วยเมืองของเรา โดยมีความพร้อมเพียงสามัคคีเป็นหลักตั้งไว้เลย

โครงการช่วยชาติได้รับรางวัล

ลูกศิษย์ : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ร่วมกับ หน่วยงานของรัฐ และ ภาคเอกชน ได้พิจารณาคัดเลือกผู้สมควรได้รับ รางวัลประเภทโครงการ คือ โครงการผ้าป่าช่วยชาติของ หลวงตามหาบัว จากการทำวัฒนธรรมไทยสู่ภัยเศรษฐกิจมาใช้ในการดำเนินกิจกรรม

หลวงตา : อันนี้เป็นทางคณะกรรมการตะกี้เนี่ย เป็นความ เห็นดีเห็นชอบให้เราได้รับรางวัล ทีนี้คณะกรรมการนี้เป็นคณะกรรมการ อยู่ในท่ามกลางประเทศไทยด้วย หลวงตาซึ่งเป็นผู้ชนะเลิศนี้ก็อยู่ใน ท่ามกลางประเทศไทยด้วย เพราะฉะนั้นหลวงตาจึงอยากจะขอ เรียกร้องหรือขอขบิณฑบาต รางวัลที่จะมาให้หลวงตานั้น อย่างอื่นอย่างใด

เราก็ขอบคุณอนุโมทนา แต่ถ้าได้ทองคำมาเป็นชิ้นเป็นอัน มาให้เป็นรางวัลหลวงตา สมชื่อสมนามว่าชนะเลิศนี้ หลวงตาจะรับอย่างเลิศเลย ว่า ได้ทองคำเป็นประวัติศาสตร์ เป็นรางวัลของหลวงตาบัวที่ชนะเลิศ แล้วครอบทั่วประเทศไทยของเรา ทองคำนี้เป็นเกียรติอย่างมากทีเดียว ประวัติศาสตร์ไม่เคยมีที่จะเอาทองคำมาให้เกียรติ

ขอเรียนให้พี่น้องชาวไทยเราทราบทั่วหน้ากัน จุดมุ่งหมายของหลวงตาบัวที่ได้รางวัลในคราวนี้ อยากได้ทองคำเป็นที่หนึ่ง ในคำที่ว่าอยากได้ทองคำเป็นที่หนึ่ง นี่คือ หัวใจของชาติ คำว่าทองคำเป็นที่หนึ่งนี้ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้คิดอย่างถึงใจทุกคนๆ ด้วยกัน จะรวมมามากน้อยเพียงไรก็ตาม มาเป็นรางวัลเพื่อชาติไทยของเราจะเป็นจุดเด่นมากที่สุด สมความมุ่งหมายของหลวงตา ที่พยายามตะเกียกตะกายช่วยพี่น้องทั้งหลายมาอย่างสุดหัวใจเลย ถ้าได้ทองคำมาเป็นรางวัลแล้ว หลวงตาบัวจะสุดยอดในหัวใจนี้ เรียกว่า สมความมุ่งหมายแล้ว วังั้นเถอะ

ทำไมต้องช่วยชาติ

ชาติจมน เราจม : ชาติเจริญ เราเจริญ

ชาติอยู่ได้พวกเราทั้งหลายอยู่ได้ ชาติอยู่ไม่ได้ ใครจะเป็นมหาเศรษฐี กระจุกพี มาจากโลกใดก็ตาม แม้แต่แดนสวรรค์ใดก็ตาม มาล่อมจมในเมืองไทยด้วยกันหมด มันไม่น่าดูเลย ดูไม่ได้นะ

มองไปที่ไหน เห็นแต่ความล่อมจมของชาติ มองดูคน ๖๑ ล้าน ว่ายน้ำกระป๋องกระแป้มจะล่อมจะจมอยู่แล้ว แล้วมองไปที่ไหน มีแต่ มองเห็นแต่คนจะล่อมจะจม แม้ที่สุดสัตว์เดรัจฉานอยู่ตามท้องไร่ท้องนา ตามบ้านตามเรือนก็ว่ายน้ำกระป๋องกระแป้ม ที่จะล่อมจมอยู่แล้วนั้น มัน น่าดูที่ไหน ไม่น่าดูเลย เพราะฉะนั้นจึงเอาต่างคนต่างยกกันๆ ช่วยกัน ยกกันให้ถึงฝั่งแห่งความเกษมสำราญ แห่งความมั่นคง แห่งความเจริญ รุ่งเรืองของชาติไทยของเรา แล้วจะเป็นที่พอใจของคนไทยเราทั้งชาติ

ชาติไทยขึ้นไม่ได้ เราขึ้นไม่ได้ ถ้าชาติไทยเราจม เราต้องจมน ไม่มีใครเว้นแม้แต่รายเดียวในชาติไทยของเรา ถ้าชาติไทยของเรา ขึ้นได้ เจริญได้ เราเจริญได้ด้วยกันทุกคน แม้แต่เด็กอยู่ในท้อง

ก็เจริญได้ ถ้าหากจมนแล้ว เด็กอยู่ในท้องแม่อจมน ไม่มีใครอยู่ได้แล้ว จมด้วยกันทุกคน จงขอจำเอาคำนี้ไว้ เป็นเครื่องสะดุดใจ แล้วปลุกใจของตน ให้มีกำลังวังชา ต่างคนต่างเสียสละ เพื่อชาติไทยของเรา แล้วเราจะได้เห็นชาติไทยของเรามีความสว่างาม สูงเด่นขึ้นได้ด้วยความแน่นหนามั่นคง แล้วเป็นที่พอใจของหลวงตาบัวด้วย และต่อไปนี้จะให้พร

คนไทย แล้วโดดออกไปว่าเอาตัวรอด มันรอดแต่ตัว หัวมันขาดไปแล้ว
คนหัวขาด อย่าเอามาเป็นตัวอย่างนะ คนประเภทนี้ อย่าเอามา
เด็ดขาดเทียว เป็นตัวอย่างไม่ได้ คนประเภทนี้เป็นคนที่น่าสาปแช่ง
ที่สุดเลย คนที่น่าชมเชย คือ กลมกลืนสามัคคีกัน เอา เป็นด้วยกัน
ตายด้วยกัน นี่เรียกว่าชาติไทย

เราเกิดกับชาติไทยของเรา ต้องช่วยชาติไทย ช่วยสุดเหวี่ยง
เป็นที่พอใจ คนที่ว่าเอาตัวรอดๆ อย่าเอามาเป็นคติตัวอย่าง
เป็นอันขาด ถ้าไม่ยอมจมน้ำทั้งชาติ คนประเภทนี้คนสังหารชาติ
คนทำลายชาติ ทำลายวงศ์สกุล ทำลายบ่อเกิด ทำลายพ่อ ทำลายแม่
เพราะพ่อแม่เป็นคนไทย แล้วออกไปแต่ตัวคนเดียวนี้ คนนี้คือ
คนทำลายชาติ หากคุณค่าไม่ได้ คนเหรคุณค่าที่สุดเลย อย่าเอามาเป็น
ตัวอย่าง ฟังแล้วเราไม่ยอมฟัง มันสลดสังเวช คนหัวใจคิดแบบนี้ละ

เราอยู่ได้ด้วยชาติ

เราอย่าเสียดายสมบัติเงินทองยิ่งกว่าชาติของเรา ชาติของเรา
เป็นสิ่งสำคัญมาก เราอยู่ได้ด้วยชาติ เราจะเป็นมหาเศรษฐีก็ตาม
เมื่อชาติล่มจม จะทรงตัวเป็นมหาเศรษฐีอยู่อย่างนั้นไม่ได้ เหมือน
อย่างมหาเศรษฐีที่จะเข้าไปตั้งตัวเสวยความสุขแต่ผู้เดียว ในท่ามกลาง
ของนักโทษ มีเป็นหมื่นๆ แสนๆ อยู่ในเรือนจำนั้น เป็นไปได้ไหม
เป็นไปได้ ไม่มีเศรษฐีคนใดที่จะไปกล้าตั้งตัวเป็นมหาเศรษฐี เสวย
บรมสุขในท่ามกลางของนักโทษที่กำลังเสวยมหันตทุกข์อยู่นั้น ไม่มี

อันนี้ชาติไทยทั้งชาติ ซึ่งเวลานี้ ถ้าเทียบกับนักโทษ ก็กำลัง
เป็นนักโทษด้วยความทุกข์ ความทรมาน ขาดแคลนทุกสิ่งทุกอย่าง
แล้วใครจะมาตั้งตัวเป็นเศรษฐีเสวยความสุข อยู่ในท่ามกลางแห่ง
ชาวไทยทั้งชาตินี้ ซึ่งเป็นเหมือนนักโทษด้วยความจน แล้วมาเสวย
สมบัติคนเดียว ความสุขคนเดียว แต่ตัวคนเดียว ท่ามกลางแห่งคน
ทั้งชาติ ซึ่งได้รับความทุกข์ ความทรมานนี้ เป็นไปได้หรือ

ชาติไทยเราทำความเสียหายแก่ตัวเอง ไข่มุขใหม่ล่ะ เพราะความโง่งง เต่าตุ่น กลมாயาไม่ทันละชิ แล้วเสียเล่ห์เสียเหลี่ยมให้เขา ความเสียเล่ห์เสียเหลี่ยมก็เมืองไทยเรา ทีนี้ความจมกก็เมืองไทยเราเป็นผู้ทำ เมืองไทยเราให้จมเสียเอง แน่ะ เราจะไปตำหนิใคร เพราะฉะนั้นจึงให้ รู้เนื้อรู้ตัวทุกคน เอาศาสนาเป็นเครื่องดำเนินนะ ให้ฟังให้ดี

พุทธศาสนาเป็นศาสนาชั้นเอก ทุกสิ่งทุกอย่างเอกอยู่นั้นหมดแล้ว ไม่มีอะไรเสมอแล้ว ให้ฟังเสียงศาสนา ให้ดำเนินตามนี้ จะช้าหรือเร็วก็ตาม ก็ขอให้ไปเพื่อความเจริญรุ่งเรืองแน่นอนหนา มันคงขึ้นเป็นลำดับ เป็นที่พอใจสำหรับชาติไทยของเรา ซึ่งเป็นนักเสียสละและรักชาติ อันนี้เป็นสำคัญมากนะ ให้จำไว้ทุกคน ๆ

เมืองนอกดูเมืองไทยช่วยชาติ

คราวนี้เป็นคราวสำคัญทีเดียว เมืองนอกตาเขาจ้องเข้ามาหาเมืองไทยเราหมด เขาจะดูเรา เป็นยังไงเมืองไทยนี้ เสียงลั่นทั่วประเทศมาได้หลายปีแล้วว่าช่วยชาติ ๆ ช่วยกันยังไง ว่าช่วยด้วยทองคำ ดอลลาร์ เงินสด เขาก็จ้องมาจุดนี้ จุดแรกที่สุด ก็คือ ทองคำ เพราะเราได้ประกาศก้องมาตลอด เขาจะดูจุดนี้ นี่เมืองนอกนะ ผลพลอยได้ก็คือ ความชมเชยสรรเสริญว่า เมืองไทยเราเป็นเมืองที่แน่นอนหนา มันคงเป็นเมืองที่รักชาติ บำรุงรักษาชาติตนเอง บกพร่องตรงไหน พร้อมกันช่วยเหลือกันขึ้นมา หนุนจนกระทั่งถึงเต็มเม็ดเต็มหน่วยตามที่ต้องการของชาติ ให้จับอันนี้เอาไว้ อย่าเฉื่อยชาไม่ได้นะ เสียหายมาก

นี่ก็กรุณาพี่น้องทั้งหลายทราบนะ คราวนี้เป็นคราวที่เข้มงวดของเรา อะไรมาดะไม่ได้เมืองไทยเวลานี้ กำลังอยู่ในหน้าสีหน้าขวานที่กำลังรบเต็มเหนี่ยวเลย เฉพาะอย่างยิ่ง คือ รบความจนด้วยความรักชาติ ด้วยความเสียสละ ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีของเรา เอาให้เด่นนะ ให้ชาติทั้งหลายเขาได้เห็น เมืองไทยรักชาติ หรือ ไม่รักชาติ ให้ทราบกันในคราวนี้อย่างเด่นชัดนะ

ไม่รู้ความสำคัญของชาติ ใช้ไม่ได้ สู้มาไม่ได้

ผลแห่งความเด็ดขาด ด้วยความเอาจริงเอาจัง ก็เป็นปฐมฤกษ์ อันดิงามขึ้นมาแล้ว สมบูรณ์แบบแล้ว โลกภายนอกเขาก็จะได้มองเห็น ความสมบูรณ์แบบของประเทศไทยเรา และเป็นสิริมงคลแก่ตาเขาอีก แก่ความรู้สึกของเขาอีก เป็นสิริมงคลแก่ชาติไทยของเราทั้งชาติอีก นี่ปฐมฤกษ์อันดิงาม

ถ้าหากว่าไม่ดีเสียอย่างเดียว ก็อย่างที่ว่านั่นแหละ มองดู เมืองไทยเรา เหมือนกับมองดูหมาตัวหนึ่ง ๆ ประเทศไทยหมดทั้ง ประเทศนี้เป็นเหมือนหมาตัวหนึ่ง ไม่รู้ความสำคัญของชาติตัวเองเลย หมามันยังรู้เจ้าของมันสำคัญ นี่คนไทยทั้งชาติไม่รู้เจ้าของ คือ ชาติ ของตัวเองเลย ใช้ไม่ได้ สู้มาไม่ได้ เราอยากชนะหมาใหม่ ถ้าอยาก ชนะหมา เราต้องเอาให้เต็มเหนี่ยว ไม่งั้นจะแพ้หมา อย่าว่าไม่บอก หลวงตาบัว แพ้เป็นอันดับหนึ่ง

คนหยิ่งๆ ไม่บริจาคช่วยชาติ สู้มดแดงไม่ได้

การล่อมจมนั้นหรือเป็นความดีบความดี การช่วยชาติของตัวเอง ด้วยการบริจาคนั้นเป็นของเหลวแล้วหรือ มันหน้าคิดนะ พิจารณาซิ อย่าย่อยแบบใจจืด ๆ จาง ๆ นะ คนหนึ่งคิดดินเพื่อพี่น้องทั้งหลาย แทบเป็นแทบตาย หลวงตาบัวไม่ได้เอาสักสตางค์นะ ให้ท่านทั้งหลาย ทราบไว้ด้วยกันทุกคน

อย่าหยิ่งนะ ๆ เห็นมีผู้ไปเรียไรการบริจาคเพื่อชาติด้วยความ สุจริตยุติธรรม ไม่ใช่ไปเพื่อตัมตุนนะ ไปเพื่อเป็นประโยชน์แก่ชาติ บ้านเมือง ดูท่าทางหยิ่ง ๆ นะ มีแต่พวกหยิ่ง ๆ พวกเขาจะจมนะ พวกหยิ่ง ๆ นี้แหละ ให้รู้ เมืองไทยมีคุณค่าเท่าไร ตัวหยิ่งของเราแต่ละคน ๆ นี้ มีคุณค่าอะไร มีตั้งแต่ความฉิบหายวายป่วง ความดูถูกเหยียดหยาม ในชาติของตน

